

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 428/2493

อัยการจังหวัดเลยโจทก์ พลตำรวจสมฤทธิ์ ใจด่วนจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จะเป็นผิดฐานแจ้งความเท็จนั้น จำเลยต้องแย้งโดยรู้ยู่่ว่า ถ้อยคำของจำเลยที่แจ้งนั้นเป็นเท็จ มิฉะนั้นไม่ผิดฐานนี้ เพราะถือว่าจำเลยที่แจ้งความเท็จโดยไม่รู้ว่าย่ถ้อยคำของตนเป็นเท็จนั้น มิได้มีเจตนากระทำความผิดทางอาญาความว่า จำเลยกับพลตำรวจอีก 2 คนนำผู้ต้องหา 3 คนเพื่อไปส่งอัยการจังหวัด ระหว่างทางพลตำรวจอีก 2 คนคุมผู้ต้องหาอีก 2 คน แยกทางไปแะบ้านพวกพ้องผู้ต้องหา จำเลยคงคุมผู้ต้องหาคนหนึ่งมาก่อนนัดกันให้ไปคอยข้างหน้า บังเอิญผู้ต้องหาที่พากันแยกไปบางคนป่วยจำเลยคอยอยู่ 1 คืนกับครึ่งวันเห็นผิดนัดก็คุมผู้ต้องหาคนเดียวนั้นไปส่งอัยการฯ ถ้ามถึงผู้ต้องหาอีก 2 คนนั้น ตอนนั้นคำพยานโจทก์และคำจำเลยโต้เถียงกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยแจ้งความเท็จต่อพนักงานอัยการว่า ร. กับ จ. ผู้ต้องหา 2 คนนั้นหลบหนีเสียระหว่างทางคงเหลือคนเดียว จำเลยให้การปฏิเสธต่อสู้ว่า ได้ตอบอัยการว่าน่าจะกลัวจะหนีระหว่างทางเพราะไม่เห็นมาตามนัดศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118แก้ไขเพิ่มเติม 2477 (ฉบับที่ 3) มาตรา 3 จำคุก 15 วัน ปรับ 40 บาท ยกโทษจำศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า พนักงานอัยการจังหวัดให้การว่าทางอัยการไม่เสียหายในหน้าที่ราชการอย่างไร นอกนั้นไม่ได้ความว่าสาธารณชนหรือบุคคลใดอาจเสียหายอีก จำเลยยังไม่มีผิด พิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงฟังดังกล่าว เห็นว่าคำแจ้งของจำเลยจะเป็นเท็จหรือไม่ยังโต้เถียงกันอยู่ แต่ถึงแม้จะฟังว่าเป็นเท็จ คดีก็ยังไม่ได้ความว่าจำเลยรู้ยู่แล้วว่า ถ้อยคำของจำเลยเป็นความเท็จ ตามรูปคดีแสดงว่าจำเลยกล่าวโดยเชื่อว่าเป็นความจริงด้วยซ้ำ และเห็นว่าตามคำพยานโจทก์แสดงยู่ว่า จำเลยมิได้มีเจตนากระทำความผิดทางอาญาพิพากษายืน

องค์คณะ

ประวัติ ปัตตพงศ์ · มนูญย์วิมลสาร · นนทปัญญา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/428/2493>